

Genetica europenilor.

În urmă cu aproximativ 20 de ani s-au perfecționat metodele de extragere a ADN-ului din oasele fosilelor, fapt ce permite scrierea obiectivă a istoriei [1] începând cu originea omului; cu preistoria, care mai mult se “dibuia” fragmentar, izolat, fără legături pe baza câtorva artefacte și așchii de oase. Ca urmare a acestor noi metode de extragere a ADN-ului din oasele fosilelor care au trăit cu sute de mii de ani în urmă, s-a văzut că europenii de azi sunt genetic, cu mici variații ne semnificative, formați din ~1,5% neanderthalieni, ~0,8% denisovani, tocmai descoperiți de vreo 10 de ani, respectiv ~97,5% *homo sapiens*. Cunoașterea exactă a geneticii populațiilor europene permite multe corecții și înlăturarea zecilor confuzii care persistă și astăzi în istoriografia europeană [3].

Neanderthalienii, vânători-culegători, populau Europa de acum 700.000 de ani. Despre simbioza cu denisovanii, încă nu avem informații. Dar ea s-a produs, există în genele noastre. Au urmat trei valuri migratoare de *homo sapiens*. Între valurile de migrare trecând multe milenii, după fiecare val migrator mixul format apare „autohton” pentru următorul val migrator. În paleolitic, acum ~50.000 de ani, peste neanderthalieni vin din Orientul Apropiat alți vânători-culegători, aparținând speciei *homo sapiens*, care sunt ceva mai adaptabili decât “gazdele”, sunt poate și mai fertili. Această migrație s-a făcut lent, pașnic din aproape în aproape, din vale în vale. Acei *homo sapiens* rămași în Orientul Apropiat, în regiunea numită și Semiluna fertilă (azi Siria, Irak, Liban, Israel), au descoperit creșterea plantelor

și au domesticit animalele; ca urmare populația a crescut în așa măsură încât a început o nouă val de migrații unul spre Asia de sud-est și altul prin Anatolia spre Europa. Acest al doilea val de *homo sapiens* format din agricultori neolitici a intrat în Europa pe valea Dunării încet și pașnic, acum 10.000-8.000 de ani (8.000-6.000 î.Chr). Acești noi veniți au creat marile civilizații europene neolitice Vinca, Turdaș, Hamangia, Boian-Gumelnița, etc culminând cu uimitoarea civilizația Cucuteni. În urma simbiozei mixajul genetic rezultat avea acum 6.000 de ani (4.000 î.Chr) aproximativ 37,5% gene paleolitice respectiv 62,5% gene neolitice. Așa arată tabloul genetic al europenilor când au venit în Europa (vest de Nistru) al treilea val de *homo sapiens*, populațiile Yamnaia, indo-europenii din nordul Pontului. Indo-europenii erau păstori, domesticiseră calul, ca atare au migrat într-un ritm mult mai alert decât valurile anterioare. Indo-europenii, viitorii traci, celți, germani, slavi, ce aparțineau epocii bronzului, s-au impus ca elite conducătoare, războinice, peste simbioza anterioară [1]. Și-au impus parțial și limba. Din acest punct de vedere există în mozaicul popoarelor europene de azi o curiozitate culturală - bascii, care deși genetic sunt identici cu toți europenii, continuă să vorbească probabil o limbă neolitică, anterioară venirii indo-europenilor [1]. O excepție genetică fiind laponii (eschimoșii).

Individualizarea simbiozelor

În ipoteza autorului - funcție de locul de stabilire a indo-europenilor, în urma mixajului cu localnicii simbiozele rezultate s-au diferențiat cultural între ele [2]. Atunci de ce localnicii ante migrațiilor indo-europene, având același

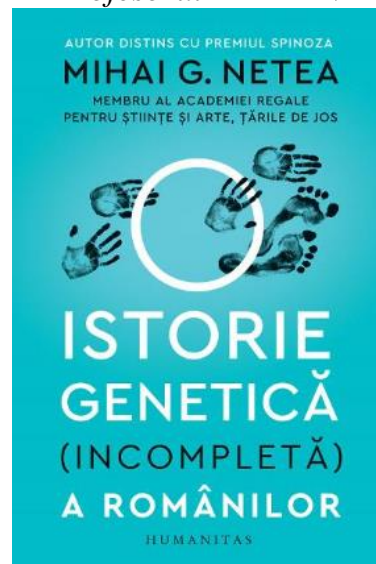
bagaj genetic s-au diferențiat totuși între ei? Pe scurt datorită timpului îndelungat de separare și condițiile meteo-geografice diferite. De ce cei de la gurile Elbei plus indo-europenii au dat germanici, iar localnicii de la gurile Dunării plus indo-europenii au dat traci (daci)? Pentru că deși aveau același gene, cei de la gurile Elbei și cei de la gurile Dunării au stat despărțiți zeci de mii de ani în medii meteo-geografice diferite. Suficient ca să se individualizeze cultural, genetic fiind identici. Celții stabiliți între Dunărea superioară și Alpi, sunt altfel cultural decât tracii stabiliți în Carpați și în Balcani, și ambele simbioze culturale, trace și celte, sunt altfel decât simbioza celor stabiliți în jurul peninsulei Iutlanda (germanicii), după cum aceste simbioze culturale sunt diferite de simbioza dintre localnici și indo-europenii stabiliți în nord estul Europei (slavii). Că a fost un singur rezervor de origine indo-european e dovedit azi, nu doar de asemănarea lingvistică ci de componenta genetică, a întregii Europe indiferent de individualizarea culturală rezultată. Prin urmare în componenta genetică de ~ 97,5% reprezentată de *homo sapiens* avem mixul: ~30% culegători paleolitici, ~50% agricultori neolitici și ~20% păstori indo-europeni [1]. Însă, cu timpul, apar diferențe chiar în interiorul grupurilor de germanici, de slavi, de celți și de traci. Astfel, de exemplu, se individualizează dintre slavi, în nord-vest, apar polonii, cehii, slovacii, proces favorizat de geografia locală. Şamd.

Sinteza din secolul al II-lea, dintre daci și romani, adică a daco-romanilor nu poate fi decelată pe componente deoarece bagajul genetic al ambelor popoare era identic [1]. Migratorii târzii, turanici, turcici nu au lăsat urme în Europa. Acești migratori târzii fie ei huni, avari, volgari, mogheri (maghiari), pecenegi, cumani, pe cât de puțini numeric pe atât de violenți, au dispărut complet în masa europenilor. Prin violență acești migratori

supleau numărul. Acest adevăr, greu de digerat de către istoricii ideologici, este o constatare absolut obiectivă, verificată, iată, științific. Același lucru se vede și prin două studii ale Academiei ungare comentate de un mare om de știință, Corneliu Tarba [4].

În extremul estic al Europei lucrurile par să stea puțin diferit. În sensul că între Volga și Urali valul migrator târziu, din secolul al XIII-lea, al mongolilor, care a fost substanțial numeric, a lăsat urme. După invaziile mongole (1223-1241), destinul slavilor răsăriteni s-a schimbat definitiv. Oricum simbiozele dintre indo-europenii numiți azi slavi cu localnicii din jurul Lacului Ilmen, (Volga de sus) respectiv cu localnicii de pe Niprul de sus sunt diferite. Dar de-a lungul secolelor, după stăpânirea mongolă, simbioza de pe Nipru a intrat pe orbita lituano-polonă (viitorii ucraineni și bieloruși) pe când simbioza din regiunea Volgăi superioare a rămas pe orbita mongolă pentru secolele următoare; în cele din urmă slavii de pe Volga nu mai erau „ruși”, ci un nou amestec slavo-mongol. Aceasta a fost și percepția elitelor vechi și este percepția celor care promovează azi ideologia euro-asianismului, a conducerii actuale a Federației ruse. Un studiu genetic al spațiului european extrem estic ar lămuri lucrurile, studiu imposibil în dictatură de azi.

Profesorul MIHAI NETEA

Prof. Netea este autorul unei istorii genetice a europenilor, în general, și a românilor în special [1]. Această cunoaștere obiectivă a europenilor a făcut posibil eseu

de mai sus. Mihai Netea a studiat medicina la UMF Cluj-Napoca, și-a luat doctoratul în boli infecțioase la Universitatea Radboud din Nijmegen (Olanda). Din 2008 Netea este profesor și șef al Secției de biologie experimentală din Departamentul de medicină internă al Centrului de medicină de pe lângă Universitatea Radboud. Este membru al Academiei Regale de Știință a Olandei din 2016, an în care primește și premiului Spinoza. Este o autoritate în domeniul influenței genetice asupra imunologiei și unul din cei mai remarcabili oameni de știință din secolul XXI. Preocuparea de bază a profesorului Mihai Netea este sistemul imunitar congenital, capacitatea sistemului imunitar de a „memora” infecțiile și modelul de recunoaștere a agenților patogeni cu care s-a confruntat. A încercat să găsească mutațiile genetice care pot să îi facă pe oameni mai vulnerabili la infecții. Mihai Netea alături de alți cercetători, a investigat, vaccinul BCG, destinat eradicării tuberculozei. Una din concluziile cercetărilor este că acest vaccin anti tuberculoză contribuie la întărirea sistemului imunitar și împotriva altor infecții. În timpul pandemiei de COVID-19, colectivul condus de prof. Mihai Netea a evaluat cum vaccinul BCG poate contribui la combaterea infecției. A fost deja stabilit că BCG oferă o anumită protecție împotriva altor boli infecțioase cum ar fi gripa clasică. Astfel, metoda “Netea”, o inversiune copernicană, constă nu în combaterea virusului în mod direct, ci prin întărirea sistemului imunitar al pacientului.

El împreună cu alți colaboratori din Spania, Olanda, România, Germania au studiat genetica europenilor și a scris cartea citată, care este o istorie obiectivă, științifică a europenilor. Va fi cartea de căpătâi a istoriei europenilor și o mână de ajutor nesperat dată istoricilor, care se străduiesc să înțeleagă începuturile dezvoltării societăților umane în Europa

și să înlăture multiplele confuziile generate de diverse documente autentice care descriu migrații, populații, geografii și realități neînțelese de originatori. Mihai Netea a finalizat ideea omului de geniu, Nicolae Iorga, acea *istorie totală*, în care se adună toate dovezile nu doar istorice, ci și cele lingvistice, folclorul, obiceiurile inclusiv cele precreștine pentru a avea o istorie cât mai aproape de adevăr. Evident, că Nicolae Iorga, acum 80 de ani nu avea cum să se aștepte la un instrument științific atât de precis cum e este genetica.

Concluzii

- ❖ Românii au aceleași gene ca toți ceilalți europeni.
- ❖ Migratorii asiatici târzii, huni, avari, volgari [4], avari, mogheri (maghiari), pecenegi, cumani, mongoli nu au lăsat nici o urmă genetică în Europa.
- ❖ Singura excepție la genetica europeană – laponii (eschimoșii) de la Cercul Polar, a căror geografie nu a fost între destinațiile valurilor neolitice.
- ❖ Spațiul dintre munții Ural, Volga și nordul Caucazului aparține doar geografic Europei, în timp ce populațiile de acolo, extrem de diferite, au componenta genetică diversă, inclusiv asiatică.

Referințe

- [1] Mihai Netea, *Istoria genetică (incompletă) a românilor*, 2022, ed. Humanitas, ISBN 978-973-50-7571-2
- [2] ***. *Continuitatea prin ornamentală din neolitic până azi*, 2021, Revista Orașul nr 53/54, ISSN 1841-9704
- [3] Octavian Căpățînă, *Spiritul Europei alături de o cronologie*, 2022, ed. a II-a, ISBN 978-973-53-2883-2
- [4] Octavian Căpățînă, *Cultura, confesiune, etnie și rasa în bazinul median al Dunării*, 2019, ed. a V-a, ISBN 978-613-9-41554-0

GENETICA EUROPENILOR (ROMÂNILOR): 97,5% sapiens, 2,5% neanderthal & denisovan

